

gjør jeg en Adskillelse mellem den Side af Venstre, som nu har faaet Sagen i sin Haand, og Høire, idet denne Side af Venstre jo aabenbart har undfagt dette Forslag og sagt, de vilde det tillids, saafnart de kunde finde en Leilighed; at altsaa de gjorde det, kan jeg nok forstaa, men jeg kan egentlig ikke forstaa, at den anden Side af Thinget deri kunde forene sig med dem efter deres Udtalelser herinde, da de sagde, nu gaa vi ind og forhandle paa dette Grundlag. Naar nu Folk omkring paa Landet spørge, hvor er det Forslag, der sidst blev vedtaget her? saa vil man sige: Ja, den ene Gruppe, som holdt derpaa og sagde, at nu skulde det føres frem og forhandles paa Grundlag deraf, forenede sig med den anden Gruppe, som rigtignok havde undfagt det iforveien, og de to Grupper overfaldt og myrbede det, medens Førerer — ja det maa jeg vel ikke sige — men dog hans Folk sov og ikke vidste deraf, saa det er virkelig en helt forunderlig Stilling, Sagen har faaet. Maaden, hvorpaa det er fremkommet, kan jeg imidlertid ikke negte, at jeg misbilliger noget, og jeg misbilliger ogsaa noget den Maade, hvorpaa der er taget paa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), da det er min Overbevisning, at, hvis han ikke saa trolig hele Vinteren igjennem var vedbleven at bære Sagen frem, havde den været tilende for lang Tid siden. Den Nos skal man dog engang give ham — han kan have sin Dm at plages af, ligesom alle vi Andre kunne have vor Dm — men den Nos skal han have, at han virkelig gjerne har villet have Sagen frem og er vedbleven at bære den til det Sidste; havde han ikke holdt ud, vare vi ikke komne til det nuværende Resultat. Det har ogsaa forundret mig, naar det var saa let at finde hinanden, at det skulde vare saalange. Jeg vil blot spørge: Hvorfor fulgte det høie Thing ikke det Raad, jeg gav ved forrige Behandling, at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget? Det var efter min Mening den eneste fornuftige Maade, saa kunde vi nu have sparet at sidde her i denne varme Tid og svebe, og vi vide jo næsten ikke, naar det kan faae Ende. Hvorfor fulgte det høie Thing ikke mig? Var det ikke det Fornuftigste, om man havde fulgt mig? Saaledes staar det for mig. Enhver vil jo gjerne samle lidt Hæer ind for sig, og, Herrerud, hvorfor skulde jeg saa ikke gjøre det. Det havde ogsaa været bedre at standse Sagen lidt, og jeg tror ogsaa den høitærede Formand vilde være gaaet ind derpaa, hvis han havde fundet, at der var Stemning derfor. Saa kunde vi have summet os et Par Dage, og saa vare vi komne ind paa Sagen paa den rette Maade; thi nu ere vi komne noget skjævt ind derpaa. Vi have virkelig vildledt Folk, saa de maa sige: Det er noget underligt Spøgeri disse militære Forhandlinger, hvad skal Enden blive, som det gaar her? Thi de kunne ikke med deres bedste Villie følge dem. Men

nu vilde jeg grumme gjerne se, om denne Lov, naar den kommer, ikke kunde blive en saadan, at alle Partier, baade de forskellige Venstrepartier og Høirepartier kunde være med dertil (Afbrydelse). Ja, der er flere Høirepartier, jeg veed nok, at det skal skjules for enhver Pris, men det er der, og jo mere man vil skjule det, bestomere kommer det frem. (Afbrydelse af Tingerslev). Saa er det Spøgeri, men det skal jeg ikke komme længere ind paa, da det ikke ligger for. Det, der ligger for, er, at vi fra alle Sider maa se at blive enige om denne Lov og derfor vilde jeg gjerne anmode de to Sider, som nu have taget Sagen i deres Haand — det ærede Medlem fra Kolding kom med nogle Forslag, navnlig med Hensyn til Formen, og om han end ikke har Ret i Alt, saa tror jeg dog, at han har Ret i endel — om, at de vilde strække sig nogenlunde over imod ham og anerkjende den Ting, at selv om vi naae at faae Hærløven ud, skjules det ham, at Sagen er bleven baaret oppe her inde, idet han har holdt ud saalange, thi vi vide, at den ene Side har trukket sig tilbage for længe siden, og hvor nær var det ikke ved, at de Andre ogsaa havde trukket sig tilbage? Det var lige derved, men han vedblev stadig at holde Tiden vedlige, saa det gik. — Jeg hører til dem, der agte at stemme for det foreliggende Forslag, men jeg hører ogsaa til dem, der ville være med til at yde det ærede Medlem fra Kolding (Berg) al Anerkjendelse, fordi han er vedbleven at holde Sagen oppe, saa at den kunde komme frem igjen. Derfor vilde jeg gjerne have, at de Sider, der underhandle, navnlig Høire, der har underhandlet med det ærede Medlem, vilde tage det Hensyn at tage ham med i den endelige Koncept. Efter det, saa staa vi ifølge den Myndighed, han har her i Thinget, saaledes, at Loven kan blive et Udtryk for hele Thinget. Han drager Sine med. (Afbrydelse af B. Christensen). Jeg veed nok, at han ikke tager det ærede Medlem, der afbryder mig, med; det ærede Medlem følger en anden Trop, men disse møde saa hinanden, og Loven kunde blive et Udtryk for det hele Thing. Lad det saa ogsaa have taget saa lang Tid, saa kan man dog sige, at, naar Enden er god, er Altting godt. — Det Saglige, som er fremført, skal jeg ikke gaa ind paa, da jeg ikke er Mand for at dømmе de forskellige Anskuelser imellem. Men hvad de Talstørrelser angaar, der bleve anførte af det ærede Medlem for Kolding, og de Talstørrelser, som det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) anførte derimod, navnlig med Hensyn til Tjenestedagene og saadanne Ting, da finder jeg, at saadanne Sager maa Krigsministeren sige os Besked om. Maaftte er det endnu ikke regnet ud i Ministeriet, men for det Tilfælde, at det er regnet ud, tror jeg, at det vilde være godt, at vi fik det at høre herinde, navnlig fordi det saa kommer ud i Tidenden og i Bladene. Om disse